

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N:r 2. Årg. 2. Utgivare: Pastor S. G. Svenfors, Stockholm. Maj 1931.

EFFATA!

Altartavlan i Dövstumkyrkan i Hälsingfors, målad av Hanna Frosterus Segerstråle.

ETT ENDA LIV.

(Till konfirmanderna och oss alla.)

NÄR MAN är 14 eller 15 år gammal, tycker man, att livet är så långt. Tänk bara, hur långt det är till nästa födelsedag, eller hur långt det är till sommaren, när man börjar skolan efter jul. Och hela livet, som ligger framför en, det är så långt, att man inte kan tänka på, att det en gång skall vara slut. Men man behöver blott bli tio år äldre, så har tiden börjat gå fortare. Man vet inte, vart den tagit vägen, så fort går den. Man hinner inte med allt, man tänkt att göra, och inom kort äro vi borta med vårt liv, vårt enda liv. Snart finns ingen, som minns oss.

Ditt enda liv — hur viktigt är det inte, vad det blir därav! Slarvar du bort ditt enda liv, så har du inget annat liv att försöka med om igen. Tänk då riktigt allvarligt på ditt liv, vad det skall bli därav! Skjut inte frågan ifrån dig, som om det vore tid att tänka på den framdeles. Du vet inte ens om du lever i morgon.

Ett enda liv — vad kan det inte bli därav! Tänk på, hur Jesu liv har blivit till välsignelse för årtusenden! Och ändå levde han inte längre än 30 år. Och se på alla Guds stora män och kvinnor, som sedan varit hans lärjungar. Det finns tusentals människor, vilkas namn nu äro glömda, men som varit till stor välsignelse för många andra. Ett enda liv, om också kort, kan vara till hjälp och välsignelse för många.

Men många liv gå i graven som tomma skuggor, förspillda, till intet

nyttiga, kanske tyngda av smärta, synd, som de dragit över andra, därför att de inte själva blevo, vad de voro ämnade till.

Det blir så allvarsamt att vara människa, när man tänker på sitt enda liv. Att vara människa med detta enda liv, det är att kunna bliva något och utträtta något, som blir till nytta för en själv och andra. Men det är också att kunna förstöras och förstöra för andra.

Hur skall ditt enda liv bli, vad Gud vill, att det skall bli? Hur skall det bli till glädje och välsignelse för dig själv och din nästa?

Du måste giva dig själv, dina krafter, icke åt synd och skam utan åt rättfärdighetens, renhetens och kärlekens tjänst. Du måste ställa dig på Jesu sida mot allt, han kämpar emot. Han måste bli din bästa vän.

Om du ställer dig med ditt enda liv på Jesu sida, då skall du bli sådan, som Gud tänkte, att du skulle bli, när han skapade dig. Och du skall i evighet tacka och lova honom för att han gav dig ditt enda liv och alltid var din hjälp och tröst.

Jesus är min vän den bästa,

Vilkens like aldrig är;

Skall då jag som med de flesta

Övergiva honom här?

Ingen skall mig kunna skilja

Ifrån den mig har så kär;

En skall vara äviges vilja

Alltid här och evigt där.

(Sv. Ps. 213: 1)

ANKARET.

I det hoppet hava vi ett säkert och fast själens ankare. Ur Hebr. 6:19.

När ett skepp skall ut på en lång resa, är det många saker, man måste tänka på. En av de allra viktigaste

är *ankaret*. När skeppet kommer ut på havet, måste det gå en bestämd väg. Men så komma stormarna, som röra upp havet, så att det går i höga vågor. Då kan skeppet kastas ur den

bestämda riktningen, så att det aldrig når fram till målet utan slås sönder mot klippor och skär. Då är det tryggt att ha ett ankare. Det sänktes ned i havet och griper fast i havets botten. Nu får det storma, och vågorna få häva sig mot skeppet — intet kan rycka det loss.

Så är det med oss på vår färd genom livet. Vi träffa så många människor, som ej ha något ankare, som ej ha något fast att hålla sig vid. De äro så oroliga och fridlösa. De färdas ingen bestämd väg utan irra hit och dit. De veta icke, vart de vilja. Komma sorgens och motgångens stormar, kastas de ned i djupaste förtvivlan. Komma tvivlets stormar, släppa de allt, vad de fått lära sig om Gud och Herren Jesus. De råka så lätt vilse på livets stora hav. — Men så finns det också människor, som äro så förunderligt lugna och trygga. Ofta är det enkla människor, som leva sitt liv långt borta från världens buller och strid. Det känns så gott att vara tillsammans med dem. Det är, som om de bure på en stor hemlighet, som gör dem lyckliga. Hemligheten är just den, att de ha ett *ankare*. De leva med sin själ liksom i en annan värld, hos Jesus sin Herre. De ha sett, hur Jesus

lämnade denna världen och togs upp i himmelen, som Kristi Himmelfärdsdags evangelium berättar för oss. De ha sett, huru han då sträckte ut sina händer och välsignade lärjungarna. Under Jesu välsignande händer stå de kvar dag för dag, och de komma väl ihåg Jesu ord: "Där jag är, där skolen I ock vara". Jesus har gått till den himmelska världen, och de skola följa honom efter. När livets stormar komma, gripa de fast om Jesu löfte, såsom sjömannen kastar sitt ankare i stormen. Och se, då stillas all oro, då tystna alla frågor, då kommer en stor trygghet i hjärtat.

Inte vilja vi, unga och gamla, bli seglare, som driva omkring på livets hav utan ro. Vi ville alla äga det ankare, som Herren Jesus vill giva oss. Vi vilja bliva människor, som bära den stora friden i hjärtat. Stanna då under Jesu välsignande händer och tag emot hans härliga löften!

Där uppe är det ingen natt

Och ingen gråt och smärta.

Där uppe är min högsta skatt;

Där vare ock mitt hjärta!

I himlen hos min Frälsare,

där vare min umgängelse!

(Sv. Ps. 113: 4)

ÖRNEN OCH MULLVADEN.

En örn tvistade en gång med en mullvad om, huruvida det verkligen fanns en Gud. Mullvaden grävde sig bara djupare ned i jorden och sade: "Jag finner honom icke". Örnen däremot svingade sig högre och högre och sade: "För varje vingslag märker jag att jag kommer honom närmare". — Den människa som endast söker sin

glädje här på jorden, skall aldrig finna Gud. Men den, som har stora tankar och höga mål, den, som strävar efter renhet, sanning, trohet och godhet, han skall komma närmare Gud, och till sist finna honom. För den uppriktige låter Gud det lyckas. "Saliga äro de renhjärtade, ty de skola se Gud."

"Ord till tröst under sjukdom."

En liten bok med detta namn är skriven av de danska dövstumprästerna och översatt till svenska av Pas-

tor Malmer. Skolstyrelsen har inköpt ett antal exemplar, som kunna erhållas *gratis*, om rekvisition sändes till Pastor Svensfors.

H. Lindstedt avliden.

På Bollnäs lasarett har f. d. dövstummläraren Herman Lindstedt avlidit, 88 år gammal. Han var född i Norrtälje och blev döv vid två års ålder. Efter slutad skolgång blev han lärare vid Manilla och sedan vid skolan i Bollnäs. Då skolan där nedlades, erhöll han pension. — Sin varma medkänsla med sina ödeskamrater visade han inte minst därigenom, att han årligen sände en penningssumma till Dövstummpastors julinsamling, varigenom mycken julglädje under årens lopp bereddes behövande.

Fria Gudstjänstresor.

Genom en donation till de Dövstumma från avlidne Brukspatronen Thore Lindberg i Dalkarlslyttan ha Dövstumprästerna i Stockholms och Örebro distrikt fått ett gammalt önske-

mål förverkligat, nämligen att kunna hjälpa behövande Dövstumma med resa till Gudstjänst. Flerstädes i andra länder har staten givit sådant bidrag, men här i Sverige har detta icke behjärtats. Genom denna donation kunna nu alla Dövstumma, som icke ha råd att kosta på sig respengar till Gudstjänstplatsen, få hjälp med denna utgift. Alltså behöver ingen nu stanna hemma av brist på pengar! De som vilja få sådan hjälp ha endast att begära det vid Gudstjänsten, och Pastor betalar ut det, som kan anses skäligt. Eller också går det bra att begära genom brev, så kan pengar sändas förut. — Även de, som äro sjuka och icke orka gå till Kyrkan, kunna få hjälp till bilresa.

Nu hoppas vi, att många Dövstumma använda sig av detta, så att pengarna enligt den varmhjärtade givarens önskan bliva till rik välsignelse.

Vigde:

Konrad Verner Virgilius Westergren och Sigrid Margareta Zilander, Stockholm, den 18 april.

Avlidne:

Karl August Kronlund, Södertälje, den 24 mars, 54 år gammal.

Elin Otilia Kristina Håkansson, Stockholm, den 16 april, 77 år gammal.

*Var trogen intill döden,
så skall jag giva dig livets krona.*
(Upp. 2:10)

Gudstjänster i Stockholm.

Söndagen den 3 maj kl. 2 i Storkyrkan.

Pingstdagen den 24 kl. 2 i Gustav Vasa Kyrka.

Pingstdagen kl. 5: Konfirmation å Manilla.

Anndag Pingst kl. 11: Gudstjänst med Nattvardsgång å Manilla.

Söndagen den 7 juni kl. 2 i Storkyrkan.

K. F. U. K. anordnar söndagen den 17 maj samkväm å Manilla. Kl. 4 serveras kaffe och kl. 5 hålles Gudstjänst med predikan av Pastor Pernow.

Föreläsningar i Stockholm.

Söndagen den 10 maj å Dövstumföreningen kl. 7,30 em. av Redaktör G. Fondelius över ämnet: »Gamla Stockholm».

Eskilstuna.

Föreläsningar hållas å Dövstumföreningens lokal, Tryffelns 3, Västermalm:

Söndagen den 17 maj kl. 3 em. av Dövstummlärare H. Zommarin: »Tändsticksindustrien och Ivar Kreuger».

Söndagen den 7 juni kl. 4 em. av fru Vilma Renner: »Matilda Vrede, fångarnas vän». Om vädret tillåter hålles denna föreläsning i Strömsholm, dit utfärd anordnas.

Söndagen den 28 juni kl. 4 em. av herr Bertil Ekstedt: »Stormakternas kapprustningar före världskriget».

Dövstumföreningen har sommarmöte d. 27-28 juni.

Motala.

Sönd. den 10 maj kl. 4 föreläser Dövstummlärare H. Zommarin å Blå Bandet över ämnet: »Pelle Molin», med framförande på åtbördsspråket av dikten »Kärnfolk» m. fl.

Midsommardagen föreläser herr Albert Segerhammar över ämnet: »Erik Nordenskjöld och Vegas färd kring Asien», i samband med Dövstumfören. Platens sommarfest d. 24-25 juni.

Västerås.

Söndagen den 17 maj hålles Gudstjänst i Stads- husets Kyrksal kl. 12 midd. *Obs. ändrad tid och plats!*

Bostadsadress är numera: Vesslevägen 7. Ålsten. Spärvägslinje 12 från Tegelbacken till Ålstens borg. Därifrån Örnbogatan — Åsbacken — Vesslevägen. Tel. Ålsten 1331.

S. G. Svensfors.